

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1778/2020
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Добриле Страјина и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Путеви Србије“ доо Београд и ПД „Коридори Србије“ доо Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4537/19 од 08.10.2019. године, у седници одржаној дана 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4537/19 од 08.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4537/19 од 08.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10244/17 од 22.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су тужени обавезани да му исплате на име накнаде штете због немогућности коришћења дела КП .. шума у МЗВ „ББ“ укупне површине 20,89 ари, који део површине 17,77 ари уписан у ЛН .. КО ... у следећим мерама и границама: са севера у три наставка 39,70 метара, 47,90 метара и 28,90 метара према КП ..., са истока 1105 метара према КП ..., са југа у пет наставка 28,90 метара, 59,45 метара, 17,90 метара, 70,65 метара и 8,20 метара према преосталом делу КП ... и са запада у два прелома 7,80 и 11,80 метара према КП ..., у висини противвредности овог земљишта у укупном износу од 1.617.070,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.12.2016. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да солидарно тужиоцу исплате на име трошкова парничног поступка износ од 406.214,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4537/19 од 08.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе туженог ЈП „Путеви Србије“ доо Београд и жалба туженог ПД „Коридори Србије“ доо Београд и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 10244/17 од 22.04.2019. године у ставу првом изреке у

погледу главног потраживања у износу од 1.617.070,00 динара, као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што се тужени обавезују да тужиоцу исплате законску затезну камату на износ главног дуга од 1.617.070,00 динара почев од 22.04.2019. године, као дана пресуђења, до коначне исплате, док се вишак захтева за исплату законске затезне камате за период од 26.12.2016. године па до дана пресуђења 22.04.2019. године, тужбени захтев тужиоца одбија као неоснован.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, 55/14).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. ове законске одредбе, о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, указује на погрешну примену материјалног права, уз коју се не прилажу правноснажне пресуде као доказ о различитом поступању судова у истој чињенично-правној ситуацији, па Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за уједначавање судске праксе и новим тумачењем права, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука је донета у складу са правним ставовима који су изрежени кроз одлуке Врховног касационог суда у истим чињенично-правним споровима, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради разматрања питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, а у циљу уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.06.2013. године. На дан подношења тужбе 1 евро је према средњем курсу НБС износио 114.3579 динара, па вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 1.617.070,00 динара, представља динарску противвредност 14.140 евра. Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**